

TITEL IV UITKERINGSVERZEKERING

HOOFDSTUK I ORGANEN

Afdeling I **Dienst voor uitkeringen**

[V - Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1; W – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

Art. 78. In de schoot van het Instituut wordt een Dienst voor uitkeringen ingesteld, belast met de administratie van de uitkeringsverzekering en de toepassing van de bepalingen betreffende het invaliditeitspensioen, bepaald als bedoeld in artikel 2, § 3bis, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

[I - Wet 29-4-96 - B.S. 30-4; V - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3] (°°)

Art. 78bis. § 1. *Opgeheven bij: Wet(Prog.) 27-12-04 -B.S. 31-12 - ed. 2*

§ 2. Er wordt een Beheerscomité opgericht met als naam "Beheerscomité voor de mijnwerkers".

Dit Comité is samengesteld, in gelijk aantal, uit de vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van alle werknemers en werkgevers.

[W - Wet 25-1-99 - B.S. 6-2] (°°°)

De Koning stelt het aantal vertegenwoordigers vast en benoemt ze. Hij benoemt de voorzitter. Hij bepaalt de werkingsregelen van het Beheerscomité.

Twee regeringscommissarissen, die de Koning benoemt respectievelijk op voordracht van de Minister die Sociale zaken onder zijn bevoegdheid heeft en de Minister die Financiën onder zijn bevoegdheid heeft, wonen de vergaderingen van het Comité bij met raadgevende stem.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003

(°°) van toepassing vanaf 1-1-1999 (K.B. 8-12-98 - B.S. 24-12)

(°°°) van toepassing vanaf 1-1-1999

Dit lid werd opgeheven bij: Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1 (vroeger vijfde lid) (°)

§ 3. *Opgeheven bij: Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1 (°°)*

§ 4. *Opgeheven bij: Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1 (°°°)*

Afdeling II

Beheerscomité

Art. 79. De Dienst voor uitkeringen wordt beheerd door een Beheerscomité, dat samengesteld is uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties.

Bovendien maken vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen bevoegd in het kader van de uitkeringsverzekering, deel uit van het Beheerscomité; elke verzekeringsinstelling heeft recht op ten minste een vertegenwoordiger.

Alleen de in het eerste lid bedoelde leden van het Beheerscomité zijn stemgerechtigd wat de in artikel 80, 2° bedoelde zaak betreft.

De Koning stelt het aantal dier werkende en plaatsvervangende vertegenwoordigers vast en benoemt ze. Hij benoemt de voorzitter en de ondervoorzitters. Hij bepaalt de werkingsregelen van het Beheerscomité.

De Koning kan zich in de plaats stellen van het Beheerscomité wanneer dit, één maand na daartoe door de Minister te zijn verzocht, geen geldige beslissing heeft genomen ter zake van de opdrachten die het bij deze gecoördineerde wet zijn opgedragen.

Indien het Beheerscomité de adviezen die het behoort uit te brengen niet heeft verstrekt binnen één maand na daarom te zijn verzocht, worden ze geacht te zijn uitgebracht.

(°) van toepassing vanaf 1-6-2001
(°°) van toepassing vanaf 1-6-2001
(°°°) van toepassing vanaf 1-6-2001

Drie regeringscommissarissen, die de Koning benoemt op voordracht van de Minister die de Sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, respectievelijk de Minister die Tewerkstelling en Arbeid onder zijn bevoegdheid heeft en de Minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft, wonen de vergaderingen van het Comité bij.

[I - Wet 22-8-02 - B.S. 10-9] (°)

Een vertegenwoordiger van de Controledienst bedoeld in artikel 49 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, woont de vergaderingen van het Comité bij met raadgevende stem.

Art. 80. Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen:

1° stelt de rekeningen vast en maakt de begroting op van de uitkeringsverzekering; deze begroting en deze rekeningen behelzen afzonderlijk de uitkeringen wegens primaire ongeschiktheid, de invaliditeitsuitkeringen en de moederschapsuitkeringen; aparte ramingen worden opgemaakt voor de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid of moederschap en voor de uitkeringen voor begrafeniskosten;

2° beheert het reservefonds gevormd met het boni uit het beheer van de tak uitkeringen;

3° *Opgeheven bij: Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3;*

4° stelt vast onder welke voorwaarden aan de verzekeringsinstellingen de geldmiddelen worden voorgesloten die zij behoeven om de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid of moederschap en de uitkeringen voor begrafeniskosten te betalen;

5° werkt de in deze gecoördineerde wet bedoelde verordeningen uit, in het bijzonder met betrekking tot:

a) het verkrijgen van recht op de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid of moederschap en op de uitkeringen voor begrafeniskosten;

b) de regelen tot berekening van de uitkeringen;

c) de regelen tot betaling van de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid of moederschap en de uitkeringen voor begrafeniskosten;

6° bepaalt de regelen volgens welke de verzekeringsinstellingen hun rekeningen bij de Dienst voor uitkeringen indienen en verantwoorden;

[W - Wet (II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet(div)(1) 19-5-10 - B.S. 2-6 - ed. 2 - art. 10]

7° onderzoekt de verslagen die hem door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en de Dienst voor administratieve controle overgelegd worden ter voldoening aan de artikelen 141, § 1, 14°, en [161 § 2, 3°]; het brengt binnen de door de Koning te stellen termijnen, aan de Minister verslag uit over de te treffen maatregelen waartoe het besloten heeft of welke het voorstelt;

(°) van toepassing vanaf 10-9-2002

8° [*Opgeheven bij : Wet(prog)(I) 17-6-09 - B.S. 26-6 - ed. 2 - art. 11*]

9° stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het de Koning ter goedkeuring voor;

[**W** – Wet (II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

10° gaat op eensluidend advies van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, over tot de erkenning en de intrekking van de erkenning van de door een of meer werkgevers georganiseerde diensten voor geneeskundige controle, zoals bedoeld in artikel 91;

11° beslist, in geval van hervatting van een niet-toegelaten arbeid, in welke behartigenswaardige gevallen er geheel of gedeeltelijk mag worden afgezien van het terug te vorderen bedrag;

12° stelt het Algemeen comité de begroting van de administratiekosten van de Dienst voor uitkeringen voor;

13° *Opgeheven bij: Wet 20-12-95 - B.S. 23-12.*

[**I** - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

Art. 80bis. Het Beheerscomité voor de mijnwerkers:

[**W** – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°°)

1° is bevoegd voor de toepassing van de bepalingen betreffende het invaliditeitspensioen als bedoeld in artikel 2, § 3bis, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

2° stelt de rekeningen vast en maakt de begroting op van het invaliditeitspensioen van de mijnwerkers;

3° *Opgeheven bij: Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1* (°°°)

4° *Opgeheven bij : Wet(prog)(I) 17-6-09 - B.S. 26-6 - ed. 2 - art. 11*

5° stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het de Koning ter goedkeuring voor;

[**W** - Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1] (°°°°)

6° stelt het Algemeen comité de begroting van de administratiekosten van de Dienst voor uitkeringen voor.

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 1-1-2003

(°°°) van toepassing vanaf 1-6-2001

(°°°°) van toepassing vanaf 1-6-2001

Afdeling III

Geneeskundige raad voor invaliditeit

Art. 81. Bij de Dienst voor uitkeringen wordt een Geneeskundige raad voor invaliditeit ingesteld die een hoge commissie en gewestelijke commissies omvat waarvan aantal en werkgebied door de Koning worden vastgesteld.

Samenstelling en werkingsregelen van de Geneeskundige raad voor invaliditeit worden bepaald door de Koning die de voorzitter en leden ervan benoemt.

Art. 82. De Geneeskundige raad voor invaliditeit:

1° vervult de hem bij artikel 94 opgedragen taken en geeft van zijn beslissingen kennis aan de door de Koning aan te wijzen personen en organen onder de door Hem te bepalen voorwaarden en termijn;

2° onderzoekt de kwesties met betrekking tot het tijdvak van invaliditeit, hem ter adviesgeving voorgelegd door de Minister, het Beheerscomité of de leidend ambtenaar van de Dienst voor uitkeringen alsmede door de verzekeringsinstellingen bevoegd in het kader van de uitkeringsverzekering;

[W - Wet 13-7-06 - B.S. 1-9] (°)

3° werkt samen met het College van geneesheren-directeurs bedoeld in artikel 23, § 1, door het mede te delen welke gerechtigden in aanmerking kunnen komen voor revalidatie [...] en het alle inlichtingen te bezorgen waarom het ter uitoefening van zijn taak verzoekt.

[I - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

4° stelt de algemene medische richtlijnen en criteria vast op voorstel van de Technische medische raad bedoeld in artikel 85.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de bevoegdheid tot beslissen over de staat van invaliditeit of de bevoegdheid om van deze beslissing kennis te geven kan worden uitgeoefend door één of meer geneesheren, leden van de hoge commissie of van de gewestelijke commissie. De bevoegdheid tot beslissen mag in geen geval uitsluitend worden uitgeoefend door geneesheren die tewerkgesteld zijn door de verzekeringsinstelling waarbij de betrokken gerechtigde is aangesloten of ingeschreven.

(°) Datum van toepassing wordt bepaald door de Koning. De tekst van het huidige, van kracht zijnde, eerste lid, 3° is: "3° werkt samen met het College van geneesheren-directeurs bedoeld in artikel 23, § 1, door het mede te delen welke gerechtigden in aanmerking kunnen komen voor revalidatie of herscholing en het alle inlichtingen te bezorgen waarom het ter uitoefening van zijn taak verzoekt;"

Afdeling IV

Technische ziekenfondsraad

Art. 83. Bij de Dienst voor uitkeringen wordt een Technische ziekenfondsraad ingesteld waarvan samenstelling en werkingsregelen worden bepaald door de Koning, die de voorzitter en leden ervan benoemt; elke verzekeringsinstelling heeft recht op ten minste een vertegenwoordiger.

Art. 84. De Technische ziekenfondsraad heeft tot taak adviezen uit te brengen over de problemen in verband met de voorwaarden tot toekenning van de in de titel IV bedoelde uitkeringen met het oog op de behandeling ervan in het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

Afdeling V

Technisch medische raad (°)

[V - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

Art. 85. Bij de Dienst voor uitkeringen wordt een Technische medische raad ingesteld die tot taak heeft:

1° op verzoek van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen, van de Geneeskundige Raad voor invaliditeit of op eigen initiatief, advies te verlenen over medische problemen aangaande de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid;

2° algemene medische richtlijnen en criteria voor te stellen om beter de evaluatieproblemen aangaande de arbeidsongeschiktheid op te vangen; deze richtlijnen en criteria worden daarna vastgesteld door de Geneeskundige Raad voor invaliditeit;

3° aan de hand van statistische gegevens met betrekking tot de arbeidsongeschiktheid onderzoek te verrichten in verband met de werking van de uitkeringsverzekering en advies uit te brengen over problemen die hierbij rijzen.

De samenstelling en werkingsregelen van deze Raad worden door de Koning bepaald die eveneens de voorzitter en de leden ervan benoemt.

(°) Het opschrift van de afdeling werd niet gewijzigd door de wet. Gelet op de vervanging van artikel 85 door de wet van 22 februari 1998 (B.S. 3-3) wordt het opschrift toch aangepast voor meer duidelijkheid

HOOFDSTUK II TOEPASSINGSSFEER

Art. 86. § 1. Rechthebbenden op de in titel IV, hoofdstuk III, van deze gecoördineerde wet omschreven uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid, onder de voorwaarden die ze bepaalt, zijn, als gerechtigden:

1° [W - K.B. 10-6-01 - B.S. 31-7; W – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

a) de werknemers die vallen onder de verplichte uitkeringsverzekering, krachtens de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met inbegrip van de werknemers die een vergoeding genieten welke verschuldigd is naar aanleiding van de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst, de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor personeelsafgevaardigden, de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor syndicale afgevaardigden of de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in gemeenschappelijk akkoord, tijdens het tijdvak dat gedekt is door die vergoeding;

b) de hierboven bedoelde werknemers gedurende de in artikel 32, eerste lid, 4°, bedoelde rustperiode;

c) de werknemers die zich in één van de in artikel 32, eerste lid, 3° en 5°, bedoelde toestanden bevinden;

[I - K.B. 18-2-97 - B.S. 26-2] (°°)

d) de werknemers bedoeld in artikel 15 van het koninklijk besluit van 18 februari 1997 houdende maatregelen met het oog op de ontbinding van de Regie voor Maritiem Transport in uitvoering van artikel 3, § 1, 6°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie;

[I - Wet 26-3-99 - B.S. 1-4; W – Wet (I) 8-4-03 – B.S. 17-4 – ed. 1]

e) de varende werknemers die met één van de vennootschappen bedoeld in artikel 13, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 februari 1997 houdende maatregelen met het oog op de ontbinding van de Regie voor Maritiem Transport ter uitvoering van artikel 3, § 1, 6°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, die de vervoerverplichtingen van de Regie hebben overgenomen, verbonden zijn met een arbeidsovereenkomst gesloten na 1 januari 1997, en die tewerkgesteld zijn aan boord van schepen door deze vennootschappen uitgerust voor transport over zee van en naar een lidstaat van de Europese Unie.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003

(°°) van toepassing vanaf 26-2-1997

[W - Wet 4-8-96 - B.S. 26-9]

2° de werknemers die, tijdens een tijdvak van arbeidsongeschiktheid, of van moederschapsbescherming, zoals bij deze gecoördineerde wet bepaald, de bij 1°, a), bedoelde hoedanigheid van gerechtigde verliezen;

[W - Wet 4-8-96 - B.S. 26-9]

3° bij het aflopen van het in artikel 32, eerste lid, 6°, bedoelde tijdvak van voortgezette verzekering, de werknemers, die de in 1° bedoelde hoedanigheid hebben gehad op voorwaarde dat zij arbeidsongeschikt zijn geworden of zich in een tijdvak van moederschapsbescherming bevinden uiterlijk de eerste werkdag na afloop van het tijdvak van voortgezette verzekering.

§ 2. Rechthebbenden op de uitkering voor begrafeniskosten die in geval van overlijden van de in artikel 110 bedoelde gerechtigde wordt betaald, zijn de personen die de begrafenis werkelijk hebben bekostigd, zoals ze door de Koning zijn bepaald.

§ 3. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit, een uitkeringsverzekering invoeren ten voordele van de in artikel 33, eerste lid, 1°, bedoelde personen en de vrijwillig onderworpenen beoogd in artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

Hij bepaalt de voorwaarden waaronder deze verzekering van toepassing is, de omvang van de verstrekte uitkeringen en het bedrag van de rijkstoelage bestemd voor deze verzekering.

Voor de aangelegenheden die betrekking hebben op de in het eerste lid bedoelde uitkeringsverzekering, wordt de Dienst voor uitkeringen beheerd door een afzonderlijk Beheerscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van zelfstandigen, en van de verzekeringsinstellingen. De Koning bepaalt de bevoegdheid, de samenstelling en de werkingsregelen van dit Beheerscomité. Hij benoemt de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden.

Drie regeringscommissarissen, door de Koning benoemd op voordracht, respectievelijk van de Minister die de Sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, van de Minister die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft en van de Minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft, wonen de vergaderingen van dat Comité bij.

[I - Wet 22-8-02 - B.S. 10-9] (°)

Een vertegenwoordiger van de Controledienst bedoeld in artikel 49 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, woont de vergaderingen van het Comité bij met raadgevende stem.

De Koning richt een coördinatiebureau op dat ermede belast is zowel aan het in artikel 79 als aan het in deze paragraaf bedoelde Beheerscomité advies uit te brengen over aangelegenheden die van gemeenschappelijk belang zijn voor de uitkeringsverzekering van de werknemers en voor die van de zelfstandigen, ten einde aan weerszijden het nemen van gelijkaardige beslissingen te bevorderen. De samenstelling en de werkingsregelen van dit coördinatiebureau worden door de Koning bepaald.

De Koning bepaalt op welke wijze de in afdeling IV bedoelde Technische ziekenfondsraad samengesteld is, wanneer de uit te brengen adviezen betrekking hebben op de voorwaarden waaronder de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid toegekend worden aan de zelfstandigen.

HOOFDSTUK III UITKERINGEN

Afdeling I

Primaire ongeschiktheidsuitkering

[V - K.B. 13-11-96 - B.S. 4-12] (°°)

Art. 87. [V - K.B. 10-6-01 - B.S. 31-7 - ed. 1] (°°°)

Onverminderd het bepaalde in artikel 97, ontvangt de in artikel 86, § 1, bedoelde gerechtigde die arbeidsongeschikt is als omschreven in artikel 100, over elke werkdag van een éénjarig tijdvak ingaande op de aanvangsdag van zijn arbeidsongeschiktheid, of over elke dag van datzelfde tijdvak die wordt gelijkgesteld met een werkdag door een verordening van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen, een uitkering "primaire ongeschiktheidsuitkering" genoemd welke niet lager mag zijn dan 55 pct. van het gederfde loon; het loon dat in aanmerking wordt genomen, mag niet hoger zijn dan het bedrag dat door de Koning wordt vastgesteld; dit maximum is eveneens van toepassing wanneer de gerechtigde bij meer dan één werkgever tewerkgesteld is. Het gederfde loon wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juni 2001 waarin, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, het uniform begrip "gemiddeld dagloon" wordt vastgesteld en sommige wettelijke bepalingen in overeenstemming worden gebracht, en krachtens de nadere berekeningsregels zoals bepaald door de in artikel 80, 5° bedoelde verordening.

(°) van toepassing vanaf 10-9-2002

(°°) van toepassing vanaf 15-11-1996 op de arbeidsongeschiktheden die ten vroegste aanvangen op 16-10-1996

(°°°) van toepassing vanaf 1-1-2003 (K.B. 5-11-02 - B.S. 20-11 - ed. 1)

Nochtans mag tijdens de eerste dertig dagen van de arbeidsongeschiktheid de hoegrootheid van de uitkering voor alle gerechtigden niet lager zijn dan 60 pct. van het gederfde loon; vanaf de éénendertigste dag mag de hoegrootheid van de uitkering niet lager zijn dan 60 pct. van hetzelfde loon voor de gerechtigden die personen ten laste hebben of die de voorwaarden vervullen van verlies van enig inkomen overeenkomstig artikel 93.

[V – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet(Prog) 27-12-05 - B.S. 30-12 - ed. 2]

Voor de in artikel 86, § 1, 1°, c), bedoelde gerechtigden, alsmede voor de gerechtigden die voormelde hoedanigheid behouden krachtens artikel 131, is het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan het bedrag van de werkloosheidsuitkering waarop zij aanspraak zouden hebben indien ze zich niet in staat van arbeidsongeschiktheid bevonden, gedurende een door de Koning te bepalen tijdvak; deze bepaling is niet van toepassing op de tijdelijke werklozen en de werklozen die door de Koning met een tijdelijke werkloze worden gelijkgesteld. De Koning kan de toepassing van deze maatregel uitbreiden tot de voormelde gerechtigden die de hoedanigheid van gerechtigde, bedoeld in artikel 86, § 1, 1°, a), verworven hebben sedert minder dan één maand bij de aanvang van hun arbeidsongeschiktheid.

Indien de gerechtigde niet langer in staat van primaire arbeidsongeschiktheid is als bedoeld in artikel 100, over een tijdvak dat minder dan veertien dagen telt, onderbreekt dat tijdvak waarover geen primaire ongeschiktheidsuitkering wordt betaald, de loop van het tijdvak van primaire ongeschiktheid niet.

De in de artikelen 114 en 114bis bedoelde tijdvakken van moederschapsbescherming die vallen in de loop van een tijdvak van primaire ongeschiktheid, schorsen het laatstgenoemde tijdvak.

Voor de gerechtigden die aanspraak hebben op het aan de mijnwerkers en de ermede gelijkgestellten toegekende invaliditeitspensioen, loopt het recht op primaire ongeschiktheidsuitkeringen af op het einde van de zesde maand arbeidsongeschiktheid. Evenwel worden de rechten van deze werknemers over de eerste zes maanden die op het hiervoren bepaalde tijdvak volgen, door de Koning vastgesteld. De Koning bepaalt eveneens de modaliteiten volgens welke de zesde maand van de arbeidsongeschiktheid wordt verlengd of ingekort tot op het einde van een kalendermaand.

[V – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet(Prog) (I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 134]^(°)

De Koning bepaalt de hoegrootte van de primaire ongeschiktheidsuitkering. Hij bepaalt eveneens het minimumbedrag van de uitkering die toegekend kan worden aan de verschillende categorieën van gerechtigden bepaald overeenkomstig de artikelen 93, 93bis en 93ter, alsmede de toekenningsvoorwaarden waarin begrepen het tijdstip vanaf wanneer voormeld minimumbedrag kan worden toegekend.

Art. 88. Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bepaalt de regelen volgens welke en de termijnen waarin de gerechtigde de adviserende geneesheer van zijn verzekeringsinstelling kennis moet geven van elke arbeidsongeschiktheid.

Het bepaalt eveneens de regelen, die met het oog op de verlenging van een tijdvak van erkende arbeidsongeschiktheid in acht moeten worden genomen.

[W - Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3]

Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bepaalt de voorwaarden waaronder de uitkeringen toegekend kunnen worden wanneer de gerechtigde niet binnen de gestelde termijnen, de krachtens dit artikel opgelegde kennisgevingen of aanvragen indient.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2007

Art. 89. Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bepaalt de voorwaarden waaronder aan de gerechtigde die binnen een vastgestelde periode herhaaldelijk getuigschriften of verklaringen van arbeidsongeschiktheid heeft ingeleverd, verplichtingen kunnen worden opgelegd die afwijken van degene die krachtens artikel 88 zijn vastgesteld. Het bepaalt eveneens op welke dag het recht op uitkeringen ingaat in geval die verplichtingen niet worden nageleefd.

Art. 90. Onverminderd de bepalingen van artikel 91, stelt de adviserende geneesheer van de verzekeringsinstelling de in artikel 100 bedoelde staat van primaire arbeidsongeschiktheid vast, stelt hij de duur ervan vast, en geeft hij kennis van zijn beslissing, onder de voorwaarden en binnen de termijnen die door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen zijn bepaald.

[W – Wet (II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

Op verzoek van de adviserende geneesheer, kan de gerechtigde eveneens onderzocht worden door de geneesheer-inspecteur van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle. Die geneesheer-inspecteur neemt in dat geval de beslissing over de staat van de arbeidsongeschiktheid en geeft daarvan kennis aan de gerechtigde en aan de adviserende geneesheer, onder de voorwaarden en binnen de termijnen die zijn bepaald door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

[I - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3; V – Wet(div)(1) 28-4-10 – B.S. 10-5 – ed. 1 – art. 97] (°°)

[De adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling spreekt zich tevens uit over de staat van arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 101, § 1, in het tijdvak van primaire ongeschiktheid.]

Art. 91. Wanneer een of meer werkgevers diensten organiseren met het oog op de geneeskundige controle van hun werknemers tijdens een periode waarvoor de betaling van een loon verschuldigd is, kan de Koning de voorwaarden bepalen waaronder deze diensten erkend kunnen worden om de staat van arbeidsongeschiktheid vast te stellen voor een tewerkgestelde gerechtigde wiens werkgever op die diensten een beroep doet. De modaliteiten van deze vaststelling, welke betrekking heeft op de aanvangsperiode die aanleiding kan geven tot het verlenen van ongeschiktheidsuitkeringen, worden bepaald door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

De verzekeringsinstellingen zijn door de beslissing van de erkende diensten voor geneeskundige controle gebonden, tot wanneer de adviserend geneesheer of de geneesheer-inspecteur, volgens de door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen te bepalen regelen en termijnen, een andere beslissing neemt inzake de staat van arbeidsongeschiktheid.

Art. 92. Bij de aanvang van elk tijdvak van arbeidsongeschiktheid dat recht geeft op primaire ongeschiktheidsuitkering kan een zogenoemde "carenstijd" van maximaal drie werkdagen worden toegepast waarover geen primaire ongeschiktheidsuitkering verschuldigd is. Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bepaalt de duur van die carenstijd alsmede onder welke voorwaarden hij wordt toegepast.

Afdeling II

Invaliditeitsuitkering

Art. 93. Duurt de arbeidsongeschiktheid voort na het tijdvak van primaire arbeidsongeschiktheid, dan wordt over elke werkdag van de arbeidsongeschiktheid of voor elke door een verordening van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen daarmee gelijkgestelde dag een zogenaamde "invaliditeitsuitkering" betaald.

Indien de gerechtigde niet langer in een staat van invaliditeit is als bedoeld in artikel 100, over een tijdvak van minder dan drie maanden, onderbreekt dat tijdvak waarover geen uitkeringen worden betaald, de loop van het tijdvak van invaliditeit niet.

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 31-12-2010, tenzij de Koning een vroegere datum van inwerkingtreding bepaalt.

[V - Wet 4-8-96 - B.S. 26-9]

De in de artikelen 114 en 114bis bedoelde tijdvakken van moederschapsbescherming die vallen in de loop van een tijdvak van invaliditeit, schorsen het laatstgenoemde tijdvak.

De invaliditeitsuitkering wordt niet betaald aan de gerechtigden die aanspraak hebben op het aan de mijnwerkers en de ermede gelijkgestelden toegekende invaliditeitspensioen.

De Koning bepaalt de hoegrootheid en het maximumbedrag van de invaliditeitsuitkering alsmede het minimumbedrag van de invaliditeitsuitkering dat onder door Hem te bepalen voorwaarden aan sommige categorieën van regelmatige werknemers kan worden toegekend.

Die hoegrootheid is ten minste 60 pct. van het in artikel 87, eerste lid, omschreven loon voor de gerechtigden met personen ten laste en ten minste 40 pct. van hetzelfde loon voor de gerechtigden die geen personen ten laste hebben.

De Koning stelt vast, wat onder "regelmatig werknemer" en onder "werknemer met persoon ten laste" wordt verstaan, alsmede de voorwaarden waaronder aan de gerechtigde die niet als "werknemer met persoon ten laste" wordt beschouwd een hogere uitkering kan worden toegekend wegens verlies van enig inkomen.

[I - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3; V - Wet 25-1-99 - B.S. 6-2]

De Koning kan voor de categorieën van arbeidsongeschikten met ingang van de vierde maand en invaliden die Hij bepaalt en onder de voorwaarden die Hij vaststelt, een forfaitaire tegemoetkoming voor hulp aan derden toekennen.

[I - Wet 7-4-95 - B.S. 19-9]

Art. 93bis. [V – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

Het dagbedrag van de minimuminvaliditeitsuitkering die aan niet-regelmatige werknemers met persoon ten laste wordt toegekend, mag in geen geval lager zijn dan het in werkdagen gewaardeerde bedrag van het leefloon dat wordt toegekend krachtens de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, aan twee samenwonende personen.

[V – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°°)

Voor de gerechtigden die geen persoon ten laste hebben, stemt dat bedrag overeen met het in werkdagen gewaardeerde bedrag van het leefloon dat krachtens dezelfde wet wordt toegekend aan een alleenstaande persoon.

De Koning kan deze bedragen verhogen en stelt vast wat onder "niet-regelmatige werknemers" wordt verstaan.

(°) van toepassing vanaf 1-10-2002
(°°) van toepassing vanaf 1-10-2002

[I – Wet (Prog) (I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 135](°)

Art. 93ter. Het dagbedrag van de minimuminvaliditeitsuitkering die aan een regelmatige werknemer met persoon ten laste wordt toegekend, mag in geen geval lager zijn dan het in werkdagen gewaardeerde bedrag van het minimum gewaarborgde gezinsrustpensioen voor een werknemer met een volledige loopbaan, toegekend krachtens artikel 152, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Voor de regelmatige werknemer die geen persoon ten laste heeft, met verlies van enig inkomen, stemt dat bedrag overeen met het in werkdagen gewaardeerde bedrag van het minimum gewaarborgde rustpensioen voor een werknemer met een volledige loopbaan, die niet bedoeld wordt in het eerste lid, dat krachtens dezelfde bepaling wordt toegekend.

Art. 94. De Geneeskundige raad voor invaliditeit stelt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 82, op basis van een door de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling opgemaakt verslag, de staat van invaliditeit als bedoeld in artikel 100 vast en bepaalt de duur ervan.

De adviserend geneesheer en de geneesheer-inspecteur, als hij de gerechtigde op verzoek van de adviserend geneesheer onderzoekt, kunnen echter het einde van de staat van invaliditeit vaststellen en, ingeval de staat van arbeidsongeschiktheid opnieuw optreedt binnen drie maanden na het einde van een invaliditeitstijdvak, dit wederoptreden ontkennen of voor een beperkte, door de Koning vastgestelde periode, erkennen. In die gevallen geven zij kennis van hun beslissing onder de voorwaarden en binnen de termijnen door de Koning vastgesteld.

De beslissingen van de adviserend geneesheer, van de geneesheer-inspecteur of van de Geneeskundige raad voor invaliditeit, waarbij het einde van de staat van invaliditeit wordt vastgesteld, hebben geen terugwerkende kracht.

[I - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3; V – Wet(div)(1) 28-4-10 – B.S. 10-5 – ed. 1 – art. 98](°°)

[De Geneeskundige Raad voor invaliditeit spreekt zich, overeenkomstig de bepalingen van artikel 82, tevens uit, over de staat van arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 101, § 1, in het tijdvak van invaliditeit.]

Art. 95. De Koning stelt de nadere regelen vast ter zake van de erkenning en de verlenging van de staat van invaliditeit.

De bepalingen van de artikelen 88, eerste en derde lid, en 89, zijn ook toepasselijk in geval de staat van arbeidsongeschiktheid weer optreedt binnen drie maanden na het ophouden van de staat van invaliditeit.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2007

(°°) van toepassing vanaf 31-12-2010, tenzij de Koning een vroegere datum van inwerkingtreding bepaalt.

Afdeling III

Over het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst

Art. 96. [W – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

Voor elke werkdag of hiermee gelijkgestelde dag van het tijdvak van primaire arbeidsongeschiktheid bedoeld in artikel 87 ontvangt de leerling die bij de aanvang van de arbeidsongeschiktheid verbonden is door een leerovereenkomst bedoeld in de wet van 19 juli 1983 op het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst, een primaire ongeschiktheidsuitkering die gelijk is aan het bedrag van de overbruggingsvergoeding, die hem met toepassing van de reglementering betreffende de werkloosheidsuitkeringen zou zijn toegekend indien hij niet arbeidsongeschikt zou zijn geweest. Niettemin kan de gerechtigde aanspraak maken op het minimumbedrag zoals bepaald in artikel 87, zevende lid, onder toepassing van de in deze bepaling omschreven voorwaarden.

Duurt de arbeidsongeschiktheid voort na het tijdvak van primaire arbeidsongeschiktheid dan wordt hem voor elke werkdag of hiermee gelijkgestelde dag een invaliditeitsuitkering betaald die berekend wordt op een referteloon dat door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bij verordening wordt vastgesteld. De Koning neemt de nodige maatregelen tot uitvoering van deze bepalingen.

Afdeling IV

Mogelijkheid tot herwaardering van bepaalde uitkeringen

[W – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°°)

Art. 97. Indien, om een andere reden dan de koppeling aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, de loongrens wordt verhoogd tot beloop waarvan de bijdragen bestemd voor de verplichte uitkeringsverzekering, berekend worden krachtens de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kan de Koning, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, voorzien in regelen tot aanpassing van de uitkering wegens arbeidsongeschiktheid ten behoeve van de personen, aan wie een hogere uitkering zou toegekend zijn, indien de bovenbedoelde verhoging van de loongrens van toepassing had kunnen zijn op de referteperiode vermeld in artikel 87.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003
(°°) van toepassing vanaf 1-1-2003

[V – Wet(Prog) 27-12-04 - B.S. 31-12 - ed. 2](°)

Art. 98. Onverminderd de herwaardering van de uitkeringen bepaald bij artikel 97, wordt op de invaliditeitsuitkeringen, vanaf het jaar 2005, een herwaarderingscoëfficiënt toegepast. De Koning bepaalt de herwaarderingscoëfficiënt evenals de categorieën van invaliden die er aanspraak op kunnen maken in functie van de aanvangsdatum van de arbeidsongeschiktheid.

[I - Wet(div)(1) 30-12-09 - B.S. 31-12 - ed. 3 - art. 38] (°°)

[De herwaardering kan eveneens worden toegekend onder de vorm van een inhaalpremie. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het bedrag van deze premie, evenals de categorieën van invaliden die er aanspraak op kunnen maken in functie van de aanvangsdatum van de arbeidsongeschiktheid.]

(°) van toepassing vanaf 1-1-2005
(°°) van toepassing vanaf 1-5-2010

Art. 99. Indien de uitkering lager is dan het krachtens artikel 93, vijfde lid, vastgesteld minimumbedrag kan de Koning, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, voorzien in regelen tot aanpassing van die uitkeringen. Deze maatregel mag evenwel niet tot gevolg hebben, dat het vorenbedoelde minimumbedrag wordt overschreden.

Afdeling V

Gemeenschappelijke bepalingen ter zake van de uitkeringen

Art. 100. § 1. Wordt als arbeidsongeschikt erkend als bedoeld in deze gecoördineerde wet, de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

[I - Wet 3-7-05 - B.S. 29-8](°)

Vrijwilligerswerk in de zin van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers wordt niet beschouwd als werkzaamheid, voor zover de adviserende geneesheer vaststelt dat deze activiteiten verenigbaar zijn met de algemene gezondheidstoestand van de betrokkene.

[W - Wet 13-7-06 - B.S. 1-9](°°)

Indien die werknemer bovendien een beroepsopleiding heeft verworven tijdens een tijdvak van herscholing, wordt met die nieuwe opleiding rekening gehouden ter waardering van de vermindering van zijn vermogen tot verdienen. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder en de termijn binnen welke de arbeidsongeschiktheid opnieuw geëvalueerd wordt na een programma van beroepsherscholing.

Nochtans wordt die vermindering van het vermogen tot verdienen, over de eerste zes maanden primaire arbeidsongeschiktheid, gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zover de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

Is een werknemer opgenomen in een door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, erkende verplegingsinrichting of in een militair ziekenhuis, dan wordt aangenomen dat hij de vereiste graad van arbeidsongeschiktheid bereikt.

De Koning kan, op voorstel van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen, de voorwaarden verruimen waaronder wordt aangenomen dat een werknemer de vereiste graad van arbeidsongeschiktheid bereikt.

De Koning kan, op voorstel van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen en in afwijking van de voorafgaande bepalingen, bijzondere voorwaarden en specifieke evaluatiecriteria vaststellen voor de categorieën van werknemers die Hij bepaalt.

(°) van toepassing vanaf 1-8-2006 (zie Wet van 7-3-2006 – B.S. 13-4-2006 blz. 20403)

(°°) Datum van toepassing wordt bepaald door de Koning. De tekst van de huidige, van kracht zijnde § 1, derde lid is:

“Indien die werknemer bovendien een beroepsopleiding heeft verworven tijdens een tijdvak van herscholing, wordt met die nieuwe opleiding rekening gehouden ter waardering van de vermindering van zijn vermogen tot verdienen.”

[V – Wet(prog) (I) 4-7-11 – B.S. 19-7 – art. 16](°)

§ 2. [Wordt als arbeidsongeschikt erkend, de werknemer die een toegelaten arbeid hervat op voorwaarde dat hij, van een geneeskundig oogpunt uit, een vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 pct. behoudt.]

[De Koning bepaalt binnen welke termijn en onder welke voorwaarden de toelating tot werkhervatting als bedoeld in het eerste lid wordt verleend.]

(°) Datum van toepassing worddt bepaald door de koning

[V – Wet(div)(1) 28-4-10 – B.S. 10-5 – ed. 1 – art. 99] (°)

Art. 101. § 1. [W – Wet(prog) (I) 4-7-11 – B.S. 19-7 - art. 17] (°°)

De arbeidsongeschikt erkende gerechtigde die arbeid heeft verricht zonder de in artikel 100, § 2, bedoelde [...] toelating, of zonder de voorwaarden van de toelating te respecteren, wordt onderworpen aan een geneeskundig onderzoek om na te gaan of de erkenningsvoorwaarden voor de arbeidsongeschiktheid zijn vervuld op de datum van het onderzoek. De Koning bepaalt de termijn waarbinnen dit onderzoek uitgevoerd moet worden, te rekenen vanaf de vaststelling van de niet-toegelaten activiteit of van de mededeling ervan.

In geval van een negatieve beslissing, wordt een beslissing van einde van erkenning betekend aan de betrokkene binnen de termijn bepaald door de Koning.

§ 2. De gerechtigde bedoeld in paragraaf 1 moet de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen terugbetalen die hij ontvangen heeft voor de dagen of de periode tijdens welke hij de niet toegelaten arbeid heeft verricht.

Het beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen kan evenwel geheel of gedeeltelijk afzien van de terugvordering van de uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, in behartigenswaardige gevallen en bij afwezigheid van een bedrieglijk opzet.

Deze beslissing houdt rekening met de evenredigheid die in acht genomen moet worden tussen de omvang van de terugvordering enerzijds, en de aard of de ernst van de tekortkoming van de gerechtigde aan zijn verplichtingen anderzijds.

In dit kader houdt het Comité met name rekening met de volgende elementen:

- 1° de sociale en financiële situatie van de gerechtigde, evenals elk ander persoonlijk pertinent gegeven;
- 2° de al dan niet onderwerping van de niet toegelaten activiteiten aan de sociale zekerheid;
- 3° de omvang van de voormelde activiteiten evenals de belangrijkheid van de betrokken inkomsten.

§ 3. De dagen of het tijdvak waarvoor de uitkeringen worden teruggevorderd, worden gelijkgesteld met vergoede dagen voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde op sociale zekerheidsprestaties, alsook van de personen die hij ten laste heeft.

Art. 102. [W - Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; Opgeheven door: Wet(div)(1) 28-4-10 – B.S. 10-5 – ed. 1 – art. 100] (°°°)

Art. 103. § 1. Geen aanspraak op uitkeringen heeft de werknemer:

- 1° voor de periode waarvoor hij recht heeft op loon. Het begrip loon wordt bepaald bij artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

(°) van toepassing vanaf 31-12-2010, tenzij de Koning een vroegere datum van inwerkingtreding bepaalt.

(°°) datum van toepassing wordt bepaald door de Koning

(°°°) van toepassing vanaf 31-12-2010, tenzij de Koning een vroegere datum van inwerkingtreding bepaalt

Evenwel kan de Koning het aldus bepaalde begrip uitbreiden of beperken;

2° voor de periode gedekt door het vakantiegeld. De Koning bepaalt wat dient verstaan te worden onder "periode gedekt door het vakantiegeld";

[V - K.B. 5-11-02 - B.S. 20-11 - ed. 1] (°)

3° voor de periode waarvoor hij aanspraak kan maken op een vergoeding welke verschuldigd is naar aanleiding van de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst, de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor personeelsafgevaardigden, de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor syndicale afgevaardigden of de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in gemeenschappelijk akkoord;

4° voor de periode waarvoor hij een vergoeding ontvangt, die hem is gewaarborgd door een Belgische of buitenlandse wet, wegens tijdelijke of definitieve stopzetting van zijn gewone beroepsactiviteit, die schadelijk is of dreigt te worden voor zijn gezondheid;

5° voor de periode waarover hij krachtens een Belgische of vreemde wetgeving aanspraak kan maken op werkloosheidsvergoedingen;

6° voor de periode waarvoor hij met toepassing van de bepalingen van artikel 23 van de wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen of artikel 34 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, een vergoeding voor algehele tijdelijke arbeidsongeschiktheid ontvangt wegens stopzetting van een wedertewerkstelling;

[V - K.B. 21-1-03 - B.S. 3-2] (°°)

7° voor de periode gedurende dewelke een beroep kan worden gedaan op een onderbrekingsuitkering bij volledige onderbreking van de loopbaan.

§ 2. De gerechtigde, bedoeld in artikel 86, § 1, heeft geen aanspraak op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen tijdens het tijdvak waarin zij geniet van de in artikel 113 bedoelde moederschapsuitkering.

§ 3. In afwijking van het in § 1 bepaalde kan de Koning, onder de voorwaarden die Hij vaststelt, toelaten dat de werknemer uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid geniet, wanneer hij recht heeft op één van de in § 1 opgesomde voordelen of in afwachting dat hij één van die voordelen ontvangt.

Voor de terugvordering van de uitkeringen die de verzekeringsinstelling in toepassing van onderhavige bepaling heeft betaald, treedt zij in de plaats van de rechthebbende.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003 (K.B. 5-11-2002 - B.S. 20-11 - ed. 1 - blz. 51785)

(°°) van toepassing vanaf 1-1-2002

Art. 104. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen worden toegekend:

1° wanneer zij in de loop van de arbeidsongeschiktheid samen gaan genoten worden met een beroepsinkomen;

2° wanneer zij samen genoten worden met een tegemoetkoming bij toepassing van de wet van 27 juni 1969, betreffende het toekennen van de tegemoetkomingen aan de minder-validen.

[I – Wet (I) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1] (°)

3° wanneer zij samen genoten worden met een uitkering wegens gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking die ingaat na de aanvangsdatum van de arbeidsongeschiktheid.

[I – Wet(Prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 110] (°°)

4° wanneer de werkneemster een gedeelte van haar beroepsactiviteiten hervat onder de voorwaarden bedoeld in artikel 114, zesde lid, ten einde elk verlies aan vergoeding wegens de spreiding of de verlenging van het moederschapsverlof te vermijden.]

[I - Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

Art. 104bis. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder een gerechtigde aan de uitkeringen die hem worden toegekend kan verzaken.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003

(°°) van toepassing vanaf 1-4-2009 en op de bevallingen vanaf deze datum

[W - K.B. 5-11-02 - B.S. 20-11 - ed. 1] (°)

Art. 105. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen toegekend worden, wanneer de gerechtigde die geen personen ten laste heeft in de zin van artikel 93, laatste lid, in een periode van voorlopige hechtenis of vrijheidsberoving verkeert.

[V - Wet 13-7-06 - B.S. 1-9](°°)

Art. 106. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder financiële voordelen toegekend kunnen worden aan de gerechtigde die een programma van beroepsherscholing doorlopen heeft, evenals het bedrag van deze voordelen.

De machtiging die dit artikel aan de Koning toekent, verstrijkt twee jaar na bekendmaking van de wet van 13 juli 2006 houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling.

De besluiten die zijn genomen ter uitvoering van deze machtiging houden op uitwerking te hebben indien ze niet bekrachtigd zijn bij de wet binnen twaalf maanden na de datum van hun inwerkingtreding.

Art. 107. De uitkeringsbedragen worden onder de door de Koning te bepalen voorwaarden aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, volgens de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 108. De uitkeringen worden aan de gerechtigde ontzegd:

[V - K.B. 23-12-96 - B.S. 17-1-97] (°°°)

1° vanaf de eerste dag van de maand na die waarin hij de pensioenleeftijd bereikt bepaald in artikel 2 of 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

2° vanaf de eerste dag van de tweede maand na die waarin de arbeidsongeschiktheid is aangevangen, wanneer het een gerechtigde betreft die verder werkzaam is geweest na de in 1° hiervoren bedoelde leeftijd;

(°) van toepassing vanaf 1-1-2003 (K.B. 5-11-2002 - B.S. 20-11 - ed. 1 - blz. 51785)

(°°) Datum van toepassing wordt bepaald door de Koning. De tekst van het huidige, van kracht zijnde, art. 106 is:

“De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen toegekend worden, wanneer de gerechtigde weigert zich te onderwerpen aan hem door de bevoegde geneesheer of instelling voorgestelde maatregelen inzake reclassering, revalidatie of herscholing.”

(°°°) van toepassing vanaf 1-7-1997

3° vanaf de eerste dag van de maand na die waarin hij uit welken hoofde ook aanspraken kan doen gelden op een ouderdoms-, een rust-, een anciënniteitspensioen of op eender welk als dergelijk pensioen geldend voordeel, toegekend, hetzij door een Belgische of een buitenlandse instelling van sociale zekerheid, hetzij door een openbaar bestuur, een openbare instelling of een instelling van openbaar nut. Nochtans kan de Koning bepalen in welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen kunnen worden gecumuleerd met een van die hierboven bedoelde pensioenen of voordelen.

Art. 109. [W - K.B. 23-12-96 - B.S. 17-1-97] (°)

In afwijking van het bepaalde in artikel 108, heeft de vrouwelijke gerechtigde die na de pensioenleeftijd bepaald in artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15 en 16 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels is blijven doorwerken, maar nog niet de leeftijd van vijftenzestig jaar heeft bereikt, bij arbeidsongeschiktheid recht op uitkeringen over een tijdvak van ten hoogste drie maanden, waaraan een einde komt vanaf de eerste dag van de derde maand na die waarin de arbeidsongeschiktheid een aanvang heeft genomen.

Bij onderbreking van de arbeidsongeschiktheid gedurende ten minste veertien dagen, mogen de uitkeringen conform het voorgaande lid, slechts éénmaal opnieuw worden verleend voor een nieuwe periode van hoogstens drie maanden.

[I - Wet 13-7-06 - B.S. 1-9](°°)

Afdeling Vbis
Beroepsherscholing

[I - Wet 13-7-06 - B.S. 1-9](°°°)

Art. 109bis. De Geneeskundige raad voor invaliditeit heeft tot taak de tenlasteneming door de uitkeringsverzekering van de programma's inzake beroepsherscholing ten gunste van de rechthebbenden van de uitkeringsverzekering toe te staan. De voorwaarden waaronder die taak kan worden vervuld door de in artikel 153 bedoelde adviserend geneesheren worden bepaald door de Koning.

De Koning bepaalt de tegemoetkomingen inzake beroepsherscholing alsook de voorwaarden waaronder en de nadere regels volgens welke deze programma's ten laste worden genomen.

De Koning bepaalt eveneens de nadere regels volgens welke de kosten die aan de effectieve integratie van de gerechtigde in een programma van beroepsherscholing verbonden zijn, ten laste worden genomen.

De machtiging die dit artikel aan de Koning toekent, verstrijkt twee jaar na de bekendmaking van de wet van 13 juli 2006 houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling.

De besluiten die zijn genomen ter uitvoering van deze machtiging houden op uitwerking te hebben indien ze niet bekrachtigd zijn bij de wet binnen twaalf maanden na de datum van hun inwerkingtreding.

(°) van toepassing vanaf 1-7-1997

(°°) Datum van toepassing wordt bepaald door de Koning

(°°°) Datum van toepassing wordt bepaald door de Koning

Afdeling VI

Uitkering voor begrafeniskosten

Art. 110. Bij overlijden van, hetzij een in artikel 86, § 1, bedoelde uitkeringsgerechtigde die al dan niet in staat van erkende ongeschiktheid is, hetzij een gerechtigde als bedoeld in artikel 32, eerste lid, 7° en 8°, betaalt de verzekeringsinstelling aan de in artikel 86, § 2, bedoelde rechthebbende een zogenoemde "uitkering voor begrafeniskosten" waarvan de Koning de toekenningsvoorwaarden en het bedrag bepaalt.